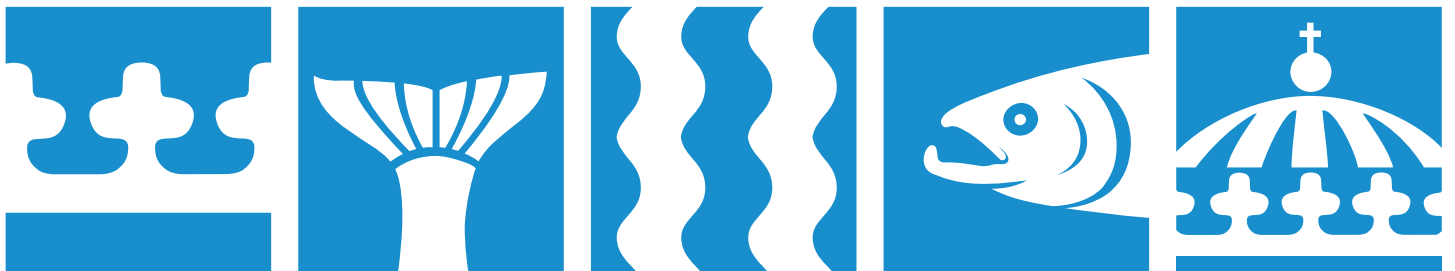

Kustfågelinventering BSPA Höga Kusten Juni 2013

Länsstyrelsen Västernorrlands publikationsserie
Rapport nr 2014:05
Dnr: 511-4443-13
ISSN 1403-624X

Författare: David Rocksén (Davroc konsult och foto)
Inventering utförd av: David Rocksén, Oskar Norrgrann, Lotta Nygård, Juni 2013

Omslag: På Gnäggen är antalet tordmular (Alca torda) så stort att det ger känslan av att vara förflyttad till ett fågelberg i norra Norge.

Fotograf för hela rapporten: Oskar Norrgrann

Denna rapport går att få i alternativt format.

Förord

Under åren 2009-2011 pågick ett intensivt arbete i Höga Kusten för att gemensamt i området ta fram en förvaltningsplan för havet. Höga Kusten är som många känner till ett världsarv, men utöver det är det även ett så kallat BSPA-område. Att vara BSPA-område innebär att man ingår i ett internationellt nätverk av värdefulla marina områden i Östersjön och där respektive land har åtagit sig ett ansvar för områdets marina värden.

Förvaltningsplanen arbetades fram tillsammans av länsstyrelse, kommuner, boende, forskare, föreningar, företag och politiker. Resultatet blev en omfattande marin förvaltningsplan, vilken går under namnet Samverkansplan för BSPA Höga Kusten.

Under arbetet togs ett antal indikatorer för olika naturvärden fram. Som indikator för kustfåglar valdes fyra arter att följas över tid; tordmule, silltrut, roskarl och silvertärna. Anledningen till att just dessa arter valdes var för att bestånden är någorlunda lätta att uppskatta och att de har ett födoval som på ett bra sätt indikerar hur välmående ekosystemet är.

Rapporten som Du håller i din hand visar uppföljningen av indikatorn kustfågel, inventerat enligt den rutt som togs fram av Temagrupp Naturvård till förvaltningsplanen för BSPA Höga Kusten.

Rapport och naturvärdesbedömningar är utförda av konsulten David Rocksén på uppdrag av Länsstyrelsen Västernorrland.

Trevlig läsning!

Britt-Marie Lindström
Enhetschef
Enheten för skyddad natur

Lotta Nygård
Marinbiolog
Enheten för skyddad natur

Innehållsförteckning

Förord	3
Inledning.....	6
Bakgrund.....	6
Syfte	7
Metodik	8
Resultat och diskussion	10
Slutsats	15
Referenser.....	16
Bilagor	16
Bilaga 1. Samtliga fåglar sedda under BSPA-inventeringen 2013.....	17

Inledning

Bakgrund

Sverige har åtagit sig att uppfylla internationella konventioner och nationella målsättningar som berör kust- och skärgårdsmiljö. I aktionsplanen för Östersjön som samtliga närliggande länder skrivit under är följande mål satta för biodiversiteten:

- Naturliga marina- samt kustlandskap
- Välmående och balanserade växt- och djursamhällen
- Livskraftiga populationer av arter

I Sverige finns ett tjugotal Baltic Sea Protected Areas (BSPA), som enligt Helsingforskonventionen anses hysa särskilt värdefulla marina värden och BSPA Höga Kusten är ett av dessa. Majoriteten av de svenska BSPA-områdena är skyddade som naturreservat och/eller Natura 2000, men det finns en handfull områden som inte har något sådant skydd. För att dessa områden ska vara fullvärdiga BSPA-områden behövs marina förvaltningsplaner tas fram. 2008 initierades ett riksomfattande pilotprojekt av Naturvårdsverket för Sveriges 5 sådana områden, varav Höga Kusten är ett.

Genom projekt BSPA Höga Kusten arbetades en samverkansplan (marin förvaltningsplan) fram i nära samarbete mellan länsstyrelse, Kramfors kommun, Örnsköldsvik kommun, intresseorganisationer, politiker, forskare, allmänheten och verksamma i området. Naturvärden med koppling till den marina miljön definierades och avgränsades geografiskt på karta. För samtliga naturvärden gjordes en definition av hur de mår idag. För att kunna följa förändringar över tid togs mål och indikatorer fram (Nygård *et al.*, 2011).

En indikator är en mätbar företeelse som visar eller indikerar tillståndet i ett större system. Genom att följa indikatorns utveckling får man en uppfattning om i vilken riktning det större systemet utvecklas. Indikatorer i BSPA-området har identifierats för:

- Grunda marina ekosystem (<6m)
- Djupa marina ekosystem (>6m)
- Sötvattenekosystem
- Fåglar med havsanknytning
- Stränder

Området har ett rikt fågelliv kopplat till havet så en av punkterna ovan är Fåglar med havsanknytning. I samverkansplanen presenteras värdefulla områden för fåglar med havsanknytning. Det rör sig dels om viktiga öar och dels om fastlandsområden, som till exempel strandängar. För att beskriva och mäta förändringar över tid för Fåglar med havsanknytning har följande indikatorer valts ut:

- Havsörn
- Fiskgjuse
- Kustfåglar
- Vadare (andelen hävdad strandäng)

Det är självklart viktigt att även följa utvecklingen av samtliga arter i området. Att just dessa arter valts ut som indikatorer beror på att de antingen är speciella för området eller att de är toppredatorer och därmed indikerar den totala statusen i ekosystemet.

Förekomst av kustfågel indikerar god hälsa och bestånd av kustfågel, vilket i sin tur tyder på en god miljö. Indikatorn utgörs av antalet kustfåglar inom området. För att följa kustfågeln har 4 arter valts ut för övervakning: tordmule, silltrut, roskarl och silvertärna. Dessa har vid tidigare kustfågelinventeringar visat sig vara någorlunda lätta att uppskatta bestånden för. Arterna har också ett födoval som på ett bra sätt indikerar hur välmående det totala ekosystemet är. Gränserna för om populationen har dålig eller bra status har satts utifrån dessa tidigare inventeringar.

De klassificeringar som använts är Poor – Fair – Good - Very good. Det framtida målet är att samtliga arter 2020 skall ha minst god status. För övervakning av indikatorn kustfågel togs en inventeringsrutt fram av Temagrupp Naturvård vid framställande av samverkansplanen. Det bestämdes att inventeringen skulle ske vid 15 definierade öar och denna rapport redovisar 2013 års inventering av dessa öar.

Syfte

Syftet med inventeringen var att följa upp den indikator som tagits fram för kustfågel inom BSPA Höga Kusten.

Metodik

Inventeringen utfördes den 1 juni 2013 mellan 04:00 och 18:00.

Vädret var klart med svag vind på morgonen men från mitt på dagen tilltagande molnighet. Inventeringen utfördes av tre personer; en som främst hanterade båten och navigerade medan två andra skötte räkningen av fåglar. Handkikare användes från båten medan tubkikare används i de fall inventerarna landsteg på öarna.

I figuren nedan visas de 15 öar som har bestämts ingå vid inventering av indikatorn Kustfåglar. Samtliga öar inventerades 2013.

Fig.1 De öar som inventerades är markerat i rött.

Eftersom fåglarna som vistas på öarna oftast snabbt flyger från ön vid ilandstigning cirkulerade vi först runt varje ö på lagom avstånd. Inventerarna gick iland på endast 4 öar under inventeringen och var då på plats max ca 15 min, förutom på Ronögrunden där det gick att landstiga och vistas på ett område där man inte störde fåglarna. I tabellen nedan visas de områden som ingick i inventeringen och inventeringsmetod för dessa. Områdena är listade i den ordning de inventerades i, dvs. första ön som inventerades var Västerskär. Samtliga områden utom Ratan undersöktes av BSPA-inventerarna 2013 men denna ö ingick i en annan kustfågelinventering i länsstyrelsens regi. Därav togs data för Ratan från denna andra kustfågelinventering. Data togs även från Gnäggen, där dessa inventerare landsteg medan BSPA-inventerarna enbart cirkulerade runt ön.

Alla fåglar antecknades under inventeringen och data för indikatorarterna redovisas som antal par. Om exempelvis 40 silvertärnor räknats i en koloni har den antagits bestå av 20 par. På samma sätt har en ensam fågel bedömts utgöra ett par, eftersom den

andra fågeln i paret antagits ligga på bo i närheten. Om 3 roskarlar har observerats på en lokal har det alltså bedömts utgöra 2 par.

Tabell 1: Ingående områden i inventeringen samt inventeringsmetod för dessa.

Område	Cirkulering runt ön	Landstigning	Data tas från annan kustfågelinventering
Västerskär	X		
Sörklubben	X		
Värnsingsklubbarna	X		
Kvarngrönnan	X	X	
Gråbuten	X		
Flasan	X	X	
Långskäret	X	X	
Läskäret	X		
Sörskäret	X		
Harkgrundet	X		
Ottängsgrundet	X		
Gnäggen	X	X (Annan inventering)	X
Ronögrunden	X	X	
Ryssgrundet	X		
Ratan		X (Annan inventering)	X

Fig.2 Tordmularna flyger ofta ut från fågelöarna när man kommer nära. Vid landstigning lägger de sig på vattnet utanför och det går då bra att uppskatta antalet.

Resultat och diskussion

I denna del beskrivs och diskuteras resultaten av inventeringen. Artlistor för samtliga observerade taxa presenteras i Bilaga 1.

Följande resultat erhöles vid inventeringen 2013:

Tabell 2. Antal par av indikatorarter vid inventeringen 2013.				
Område	Tordmule	Roskarl	Silltrut	Silvertärna
Västerskär		3	7	85
Sörklubben				20
Värnsingsklubbarna	1		17	3
Kvarngrönnan	9	2	24	40
Gråbuten	9		4	
Flasan	250			
Långskäret		1		30
Läskären	26		11	3
Sörskäret		1		60
Harkgrundet				2
Ottängsgrundet				10
Gnäggen	650	2	8	
Ronögrunden		1	6	20
Ryssgrundet				30
Ratan				21
Totalt antal par	945	10	77	324

I tabell 3 nedan visas vilka klassificeringsgränser som sattes vid framställande av samverkansplanen för BSPA Höga Kusten:

Tabell 3. Klassgränser: Antal par av indikatorarter inom BSPA-området			
Poor	Fair	Good	Very good
Tordmule -300 Silltrut -50 Roskarl -10 Silvertärna -99	Tordmule 301-600 Silltrut 51-70 Roskarl 11-20 Silvertärna 100-199	Tordmule 601-1000 Silltrut 71-85 Roskarl 21-30 Silvertärna 200-300	Tordmule 1000- Silltrut 86- Roskarl 31- Silvertärna 301-

Därav fås att de ingående arterna i indikatorn Kustfåglar vid inventeringen 2013 uppvisade följande status i jämförelse med populationsuppskattningen vid framställan av samverkansplanen:

Tabell 4. Jämförelse mellan uppskattning av populationerna av indikatorarterna vid framställande av samverkansplanen och inventeringen 2013.

Indikatorart	Samverkansplanen	Inventering 2013
Tordmule	Very good	Good (945 par)
Silltrut	Good	Good (77 par)
Roskarl	Fair	Poor (10 par)
Silvertärna	Good	Very good (324 par)

Skillnaderna kan bero på flera saker. Främsta skillnaden kan vara skillnader i inventeringsmetodik. Gränserna i samverkansplanen är satta utifrån kustfågelinventeringar där inventerarna ofta landstigit på öarna. Eftersom BSPA-inventerarna endast i undantagsfall landstigit på öarna kan det utan tvivel ge vissa skillnader, t ex för silvertärna, vilket förklaras mer utförligt nedan under beskrivning av den arten. Dessutom kan en minskning från Very good till Good bero på att populationen ligger just över eller just under gränsen för klassificeringen.

Det är därför rimligt att 2013 års inventering ses som en första start och att kommande inventeringar jämförs med denna istället. Det är då också viktigt att inventeringen går till på exakt samma sätt och vid ungefärligen samma datum som inventeringen 2013 så att man standardiserar inventeringarna.

Tordmulen (*Alca torda*) har sjunkit från Very good till Good. Antalet häckande par av tordmule på Gnäggen har inventerats så långt tillbaks som 1936. Antalet par har varierat över åren, med mycket låga siffror under 1940-50-talet. Sedan 1999 ligger antalet häckande par på 750-1050 st. Majoriteten av häckningen i länet sker ute på Gnäggen, vilket gör ön mycket värdefull för områdets population av tordmule. Under inventeringen 2013 noterades endast 650 par på Gnäggen. Minskningen är något oroväckande och bör följas upp med ytterligare inventeringar för att påvisa om skillnaderna är ihållande eller om de faller inom variationen. Däremot noterades hela 250 par tordmule på ön Flasan, vilket är en klar ökning. Vid Ångermanlands Ornitologiska Förenings (ÅOFs) kustfågelinventeringar 1973 och 1987 noterades ingen tordmule på Flasan, medan 49 par noterades vid kustfågelinventeringen 1999 (Artdatabanken, SLU 2014). 2001 noterades 70 par och 2008 150 par. Helt klart uppvisar tordmulekolonin på ön Flasan en stadig ökning år från år och det blir intressant att följa utvecklingen framöver. Kanske kan denna ö kompensera för minskningen på Gnäggen? Eller beror minskningen på Gnäggen helt enkelt på att tordmularna får förbättrad häckningsframgång på Flasan, t ex genom förbättrat födosök och därför flyttat till denna ö?

Silltruten (*Larus fuscus*) häckar ofta i kolonier på skogslösa skär och öar längs kusten. Den är en utpräglad saltvattenfågel och är därmed känslig för oljeutsläpp. Den äter främst fisk och fiskavfall men även insekter kan förekomma. Silltruten minskade kraftigt mellan åren 1973 och 1987 längs ångermanlandskusten för att sedan vara ganska stabil mellan 1987 till 1999 (Artdatabanken, SLU 2014). Även 2013 års inventering visade att silltruten håller en stabil och god population i undersökningsområdet.

Roskarl (*Arenaria interpres*) är en vadare som är sparsamt förekommande i länets norra del. Den är uppsatt nationellt på rödlistan som sårbar (VU) (Tjernberg 2010). Arten häckar mest längs klippig och stenig kust och i ytterskärgårdar. Mellan åren 1987 till 1999 skedde en stor minskning (-38 %) av antalet roskarlar i länet, från 91 par till 56 par (Artdatabanken, SLU 2014). Samma tendens har noterats för Sverige i stort där det samlade svenska beståndet minskat med drygt 50 % de senaste 20 åren och beräknas för nuvarande uppgå till cirka 1900 par. Orsakerna till artens tillbakagång är ej fullständigt klarlagda, förmodligen handlar det om flera samverkande faktorer. Eftersom roskarlen är starkt knuten till öppna och vegetationsfattiga stränder missgynnas den när sådana miljöer blir allt ovanligare, t ex på grund av minskat bete. Att upphörande betesdrift inte är den enda anledningen till artens tillbakagång visas av att bestånden på Öland och Gotland minskar trots att betetrycket på flera håll har förstärkts under 1990-talet. En annan orsak kan vara minkpredation och man har visat att decimering av minkbeståndet gjort att roskarlen efter några år återhämtat sig i områden där den försvunnit. Minskningen i BSPA-området är oroande och roskarlens sköra population bör övervakas löpande åren som kommer.

Fig.3 Roskarl (*Arenaria interpres*) är en art som minskar både i Sverige samt i Västernorrlands län.

Silvertärna (*Sterna paradisaea*) häckar i kolonier eller enstaka par vid kuster, eller i ytterskärgårdar. Silvertärnan lever mestadels av småfisk. Mellan åren 1987 till 1999 ökade antalet fisk/silvertärnor i länet med 34 % (Artdatabanken, SLU 2014). Inventeringen 2013 indikerar en fortsatt ökning eftersom populationsuppskattningen ökade från Good till Very good (324 par). Samma tendens har noterats i t ex

Stockholms läns skärgård där beståndet av silvertärna bedömdes stabil till ökande (0-24 % ökning) beroende på beräkningsmetod (Eklund 2009). Den till synes kraftiga ökningen av silvertärna i BSPA-området kan också bero på skillnader i inventeringsmetodik, som nämndes ovan. BSPA-inventerarna noterade att det gick bra att uppskatta antalet silvertärnor om man kretsade på ett lagom avstånd från ön eftersom tärnorna då lyfte utan att lämna ön. Direkt vid landstigning lämnade snabbt alla tärnor ön och det var då svårt att räkna antalet. Detta visade sig tydligt vid Kvarngrönnan där antalet uppskattades till 40 par när inventerarna cirkulerade med båten runt ön. Vid landstigning försvann samtliga tärnor direkt ut över havet och ingen tärna sågs i närheten av ön. Däremot noterades 30 bon med ägg i och eftersom säkerligen inte alla bon hittades kan man anta att 40 par är en korrekt uppskattning av silvertärnekolonin på Kvarngrönnan. Förutom att ge en mer korrekt beståndsuppskattning, iallafall för arter som silltrut och silvertärna, ger det givetvis mindre påverkan på fåglarna om man kan undvika att landstiga på vissa av öarna. Däremot är det omöjligt att räkna paren tordmule på Gnäggen och Flasan om man inte landstiger, eftersom de flyger ut och lägger sig på vattnet utanför öarna så att man kan räkna dem.

Fig.4 Silvertärna (*Sterna paradisaea*) häckar i kolonier i ytterskärgården och ser ut att öka i BSPA-området.

Förutom de indikatorarter som räknades antecknades även alla andra arter som sågs under inventeringen, vilket gav en hel del intressant bonusinformation. Av mer intressanta observationer bör nämnas en ny häcklokal av skrântärna, möjlig häckning av vitkindad gås, häckning av skedand, häckning av dvärgmåss samt 5 lokaler där vi noterade ett par av kustlabbb.

Skräntärna (*Hydroprogne caspia*) är världens största tärna och är rödlistad (vulnerable: VU) i Sverige. Skräntärnorna ställer speciella krav på sin livsmiljö och häckar bara på vissa låga klippöar med plana hållar eller grusöar, som ofta helt saknar trädvegetation, belägna ett stycke utanför kusten eller i yttre delen av skärgården. De kan flyga flera mil i sin jakt på föda så häckningsplatsen behöver inte vara belägen vid ett bra födosöksområde. Under inventeringen noterades en häckning av skräntärna på Ronögrundet, vilket är en ö som erbjuder en lämplig biotop. I Västernorrland så noterades endast 11 par som uppvisade häckningskriterier under 2012 (Medelpad 5, Ångermanland 6), vilket indikerar hur sällsynt arten är i vårt län (SOF 2013). Populationen i Sverige uppgick till omkring 600 par i början på 2000-talet och merparten av dessa i några större kolonier, vilket gör arten extra känslig om något skulle hända dessa. I Europa är populationen omkring 4700 par och arten häckar bara i Östersjön och i Kaspiska havet, så arten är känslig för miljöförändringar i dessa två inlandhav (Staab 2007).

Två par av vitkindad gås (*Branta leucopsis*) noterades också, på Ronögrunden samt på Högholmen i närheten av Ryssgrundet. Det är en art under kraftig spridning i Sverige men fortfarande noterades dock endast spridda häckningar i vårt län (Ångermanlands Ornitologiska Förening 2013).

Häckningen av skedand (*Anas clypeata*) på Kvarngrönnan var mycket oväntad eftersom det är en sällsynt häckfågel i Västernorrland. I Ångermanland finns bara en annan nutida häckplats (Mellansel) och i Medelpad noteras bara någon enstaka häckning på Alnön. Dessutom är häckningsbiotopen, på toppen av en ö i ytterskärgården, överraskande eftersom de flesta andra häckningar som noterats i vårt län är gjorda i ganska typiska vegetationsrika vikar, sjöar eller dammar.

Dvärgmå (*Hydrocoloeus minutus*) är en art som ökade i Sverige under senare delen av 1900-talet. Den kunde därför plockas bort från rödlistan år 2000. Populationen uppskattas för närvarande uppgå till omkring 2800 par varav ca 70 % finns i Norrbottens och Västerbottens skärgård. Fortfarande är dvärgmåsen dock en ovanlig häckfågel i Västernorrland och under 2012 noterades endast 1 häckning i Ångermanland och 5 par som uppvisade häckningsbeteende i Medelpad (SOF 2013). Under BSPA-inventeringen 2013 upptäcktes 2 häckningar av dvärgmå på Ryssgrundet samt 16 stycken dvärgmåsar på Västerskär, vilket indikerar att detta också kan vara en ö där dvärgmå har etablerat en koloni. Det har spekulerats i att häckningslokalerna i norra Norrlands skärgård börjar bli mättade och därför är en framtida ökning i Västernorrland fullt möjlig. Hur en sådan etablering påverkar häckningen av andra fåglar, både positivt och negativt, borde undersökas och övervakas vilket kan göras bland annat vid framtida BSPA-inventeringar.

Andra noterbara arter var par av kustlabbe (*Stercorarius parasiticus*) på 5 olika lokaler under inventeringen, vilket kan jämföras med 12 par totalt i Ångermanland under 2012. Havsörn (*Haliaeetus albicilla*) sågs på en lokal och troligen endast rastande kärrensnaippor (*Calidris alpina*) på 4 lokaler.

Inventeringen visar återigen hur viktigt det är att känsliga fågelöar har landstigningsförbud vid häckningstid. Kvarngrönnan är en fin fågelö med en koloni av tärnor, silltrutar och många andfåglar som häckar uppe på ön. Landstigningsförbud bör

inrättas på Kvarngrönnen under häckningstid. Andra öar som inte är skyddade idag, men som kanske borde vara det är: Vågöholmen, Ryssgrundet, samt Ronögrundet.

I dagsläget saknas också skydd av flera viktiga långgrunda områden för fåglar med havsanknytning, t ex Idbyfjärden (reservatet behöver utökas), Sannafjärden, Åvikefjärdens mynning m.fl. Det behövs en översyn av vilka öar, eller andra områden, som är mest betydelsefulla för fåglarna och som kan behöva ökat eller nytt skydd. Förutom att fågelskyddsområden och restriktioner införs på känsliga öar inom BSPA-området bör informationsinsatser också göras till båtburna turister.

Fågelfaunan i området behöver också följas upp löpande och en ny heltäckande fågelinventering borde göras. BSPA-inventeringar borde utföras löpande med jämna intervall utan långa uppehåll. Förutom de arter som är indikatorarter i BSPA-området finns det i Västernorrland också speciella ansvarsarter att värna om, t ex skrändertärna och havsörn. Även tillståndet för alkarterna, berggub, tärnkolonierna samt häckningsplatser för silltrut, kustlabb, svärta, roskarl, mindre strandpipare, dvärgmås och skärpiplärka borde undersökas och övervakas.

Slutsats

Denna BSPA-inventering bör ses som ett första avstamp för att långsiktigt följa utvecklingen av indikatorarterna i området. Det kan slås fast att inventeringen gick bra att genomföra med ett lämpligt antal öar att undersöka samt att indikatorarterna är väl utvalda. Dessutom var populationsuppskattningarna i samverkansplanen tämligen väl överstämmande med verkligheten. Skillnader i inventeringsmetodik föreligger dock mellan tidigare inventeringar och denna, vilket visar hur viktigt det är att kommande BSPA-inventeringar utförs på exakt samma sätt som denna. Det är svårt att dra några definitiva slutsatser av indikatorarternas populationsutveckling genom denna första inventering. Den tyder dock på att silvertärna är en art som ökar i BSPA-området medan roskarl minskar. Silltrut och tordmule ser ut att visa någorlunda stabila populationer. Framtida inventeringar kommer att visa om detta är en trend som håller i sig över tid eller om det bara är årsmässiga fluktuationer i antalen.

Referenser

Artdatabanken, SLU 2014: Artportalen – rapportsystemet för fåglar.

(<http://svalan.artdata.slu.se/birds/>)

Eklund N. 2009. Kustfågelbeståndets utveckling i Stockholms läns skärgård.

(books.google.se/books?isbn=9163347490)

Nygård, C., Renström, P., Persson, B., Gylling, A., Marklund, B., Hedlund, I. 2011.

Samverkansplan för BSPA Höga Kusten. Del 1-3. Länsstyrelsen Västernorrland

SOF. 2013. Fågelåret 2012. Halmstad

Staav R. 2007. Åtgärdsprogram för skrântäna 2007-2011.

(<http://www.nationalredlist.org/files/2012/09/Action-plan-for-the-conservation-of-Caspian-Tern-in-Swedish-with-English-summary.pdf>)

Tjernberg M. 2010. Artfaktablad - information om rödlistade arter. Roskarl.

(http://artfakta.se/Artfaktablad/Arenaria_Interpres_102115.pdf)

Ångermanlands Ornitologiska Förening. 2013. Gråspetten nr 4.

Bilagor

Bilaga 1: Samtliga fåglar sedda under BSPA-inventeringen 2013

Bilaga 1. Samtliga fåglar sedda under BSPA-inventeringen 2013

Tabellen nedan visar samtliga fåglar sedda under BSPA-inventeringen 2013.
Indikatorarter i fet stil.

Västerskär

Knölsvan	2
Kanadagås	11
Storskrake	19
Svärta	6
Gräsand	7
Gräsand	7 Pulli
Ejder	16 Pulli
Ejder	109
Vigg	10
Storskarv	12
Storspov	1
Strandskata	1
Rödbena	3
Roskarl	5
Kustlabb	2
Silltrut	14
Havstrut	10
Gråtrut	117
Fiskmå	160
Skrattmå	102
Dvärgmå	16
Silvertärna	170
Stenskvätta	1
Sädesärta	1
Törnsångare	1

Sörklubben

Kanadagås	1
Ejder	8
Vigg	6
Havstrut	1
Gråtrut	10
Fiskmå	40
Skrattmå	30
Silvertärna	40
Sädesärta	1

Värnsingsklubbarna

Kanadagås	1
Ejder	14
Vigg	2
Storskrake	16
Småskrake	2

Svärta	2
Alfågel	2
Storskarv	7
Kärrensäppa	1
Rödbena	1
Kustlabb	2
Havstrut	4
Silltrut	34
Gråtrut	100
Fiskmåås	20
Skrattmåås	2
Silvertärna	5
Tordmule	1
Tobisgrissla	77

Kvarngrönnen

Knölsvan	2
Kanadagås	3
Storskrake	20
Skedand	2 1 ruvande
Vigg	20
Ejder	11 ruvande
Svärta	8
Rödbena	4
Roskarl	4
Strandskata	2 varnande
Kustlabb	2
Silltrut	48
Fiskmåås	110
Skrattmåås	22
Silvertärna	80
Tobisgrissla	70
Tordmule	18
Kråka	2
Sädesärta	1
Grönfink	1
Stenskvätta	1

Gråbuten

Kanadagås	1
Svärta	2
Ejder	7
Storskrake	1
Vigg	6
Storskarv	7
Havstrut	2
Silltrut	7
Gråtrut	15
Fiskmåås	30
Tordmule	18
Tobisgrissla	10

Flasan

Kanadagås	4
Svärta	2
Rödbena	3
Havstrut	2
Gråtrut	60
Tobisgrissla	40
Tordmule	500
Sillgrissla	2
Sädesärla	2

Långskäret

Kanadagås	4
Kanadagås	6 Pulli
Ejder	18 8 ruvande
Alfågel	5
Storskarv	13
Roskarl	2
Rödbena	3
Gråtrut	40
Fiskmå	30
Silvertärna	60
Tobisgrissla	25
Ringduva	2
Stenskvätta	2
Sädesärla	4
Bofink	1

Läskäret

Kanadagås	2
Storskrake	2
Ejder	4
Havstrut	6
Silltrut	22
Gråtrut	28
Fiskmå	31
Silvertärna	6
Tordmule	51
Tobisgrissla	1
Sillgrissla	1

Sörskäret

Knölsvan	4
Kanadagås	4
Gräsand	2
Storskrake	92
Småskrake	5
Ejder	6 pulli
Ejder	7
Vigg	3

Strandskata	1
Storspov	1
Rödbena	1
Roskarl	2
Kustlabb	2
Havstrut	10
Gråtrut	60
Fiskmås	80
Silvertärna	120
Tobisgrissla	35
Sädesärla	1
Stenskvätta	1

Harkgrundet

Storskrake	40
Ejder	1
Vigg	2
Havstrut	2
Gråtrut	5
Fiskmås	6
Silvertärna	4
Tobisgrissla	8

Ottängsgrunden

Kanadagås	2
Vigg	4
Storskrake	60
Kärrsnäppa	1
Drillsnäppa	1
Fiskmås	5
Fisktärna	2
Silvertärna	20
Tobisgrissla	15

Gnäggen

Gräsand	4
Ejder	12
Sjörre	16
Svärta	12
Småskrake	6
Storskrake	8
Storskarv	1
Rödbena	2
Roskarl	3
Fiskmås	56
Silltrut	14
Gråtrut	88
Havstrut	6
Sillgrissla	210
Tordmule	1300
Tobisgrissla	28

Sädesärla	2
Stenskvätta	2

Ronögrunden

Knölsvan	2
Kanadagås	6
Vitkindad gås	2
Gräsand	2
Vigg	6
Ejder	13
Ejder	6 Pulli
Storskrake	80
Småskrake	2
Vigg	14
Roskarl	2
Kustlabb	2
Havstrut	2
Silltrut	11
Skrattmåås	60
Fiskmåås	100
Skräntärna	2 1 ruvande
Silvertärna	40
Fisktärna	2
Tobisgrissla	15
Lövsångare	1
Hämpling	1 förbiflygande
Stenskvätta	1
Sädesärla	1

Ryssgrundet

Kanadagås	2
Vitkindad gås	2 Högholmen
Gräsand	2
Ejder	7
Vigg	13
Strandskata	1
Kärrsnäppa	3
Rödbena	2
Fiskmåås	70
Skrattmåås	50
Dvärgmåås	1
Dvärgmåås	2 ruvande
Fisktärna	4
Silvertärna	60

Ratan

Kanadagås	3 1 ruvande
Storskrake	34 1 ruvande
Småskrake	10
Ejder	46 33 ruvande
Svärta	8

Vigg	4
Storskarv	7
Drillsnäppa	1
Rödbena	2
Havstrut	14
Gråtrut	8
Fiskmåås	62
Silvertärna	41
Fisktärna	36
Tobisgrissla	26
Orre	1
Stenskvätta	2
Sädesärla	6

**Länsstyrelsen
Västernorrland**

Postadress: 871 86 Härnösand
Telefon: 0611-34 90 00
www.lansstyrelsen.se/vasternorrland